

„yngre Skytter“ har Intet at sige i Forhold til Skyttesagens Formaal. Der er nemlig ved en Beslutning, som for nogle Aar siden blev taget paa et Repræsentantsmøde, blevet sat den vilkaarlige Grændse af 30 Aar mellem yngre og ældre Skytter. Der kan blandt dem under 30 Aar, som skulle regnes med ved dette Statsstilsud, være Folk, som ere Krøblinger og slet ikke egne sig til nogensinde at komme i militær Tjeneste, og paa den anden Side kan der være Folk paa over 30 Aar, som endnu staa i Hærens Linie, men paa Grund af deres Alder figurere som ældre Skytter. Det er altsaa en temmelig vilkaarlig Grændse, der er draget. Jeg skal for mit Vedkommende ikke benegte, at Understøttelsen til Kjøbenhavns Skytteforening kan være noget uforholdsmæssig i Forhold til Medlemsantallet, men paa den anden Side vilde det ikke være heldigt at gaa til en Ordning som den af den ærede Ordfører foreslaaede. Jeg finder, at det vil være rigtigt for det Første at tage Hensyn til Medlemsantallet og dernæst ogsaa at støtte en Forening, hvor saa Medlemmer skyde meget, at altsaa Riffelkontoen fordeles efter Medlemsantallet ligesom Gymnastikkontoen. Man kunde mulig dele lige, saaledes at Halvdelen af Tilskudet fordeltes efter Studenes Antal og Halvdelen efter Antallet af Skydende Medlemmer. Det vilde være en Mellembøi, hvorved alle berettigede Interessers vilde varetages.

Dinesen: Den Debat, her er ført om Fordelingen af Præmierne til Skytteforeningerne, giver mig Anledning til at udtale, at hvad der navnlig er konstateret er, at det er meget vanskeligt her at foreskrive Regler for en saadan Fordeling, og at vi Alle vilde staa os bedst ved, at Indenrigsministeren i denne Henseende handler efter bedste Skjøn. Sker der saa Feil ved Fordelingen en Gang, saa vinder man efterhaanden en Erfaring, hvorigennem man kan komme til en mere ligelig og hensigtsmæssig Fordeling. Et er mig i alt Fald fuldstændig klart, at benytter man det Fordelingsgrundlag, som Flertallet udtalte sig for i For, saa bliver Fordelingen ikke retfærdig, og benytter man det Grundlag, at man foreskriver et vist Minimums-Antal af Stud, saa kommer man heller ikke til nogen retfærdig eller hensigtsmæssig Fordeling. Jeg tror derfor, at der i denne Sag ikke er nogen anden Vej at gaa, end at lade dem, der have med Sagen at gjøre, handle efter bedste Skjøn.

Berg: Jeg har været at indsætte en lille Bemærkning i Betænkningen under Nr.

48 angaaende Træplantning i Klitterne. Den paagældende Sag, som findes opført i Lovforslaget i Tillæg A. Spalte 51—52 under III. A. 16. c., har jo nu faaet en overordentlig stor Udstrækning, som slet ikke var paataent, dengang Sagen blev ordnet ved Loven af 1867. Der er nu ikke blot et langt større Antal faste Folk, ansatte Plantører o. desl., men ogsaa Overbestyrelsen er for saa vidt forøget, som Klitinspektøren har faaet en fast Assistent udover Lovens Bestemmelse, og der iøvrigt i Mærets Løb anvendes en hel Del fungerende Tilsynsmænd over indtagne Strækninger, som skulde beplantes. Nu smører man det Hele sammen paa en Konto, der er over det Dobbelte mod hvad den var i den sidst vedtagne Finanslov; saaledes er den været i de tre Provisorieaar paa Finansloven til 202,000 Kr. Min ærbødige Henstilling er, at man fremtidig i Finansloven indfører i selve Texten Lønninger, Bygningsudgifter, Arealerhvervelser samt Arbejde og Udgifter ved Beplantning, altsaa 4 Underkonti, og samtidig optager paa ny Spørgsmaalet om Administrationen af hele det store omfattende Arbejde, navnlig vedkommende de fire vestjydske Amters fra Skagen til Ribe og endvidere Lønningsforholdene for de Vedkommende. Det er af Hensyn til nyttig Fremme af Virksomheden, og for at man lettere gennem Bevillingsmyndigheden kan have Indsæende dermed, at jeg har fremsat disse Bemærkninger; det er ikke for at forlange, at der skal tages noget som helst Hensyn til mit Ønske i Aar, men det er jo muligt, at man ved at tænke derover kunne finde det rigtigt at gjøre det ad Mæret. Man har ønsket i Aar at forene med Klitfogedstillingen ligesom en Over-Plantørbestilling. Det kjænde vi ikke endnu; det er meget sandsynligt, at en Overplantør kan være i høi Grad nødvendig nu til Veiledning for samtlige Plantører; men det forekommer mig, at dette Spørgsmaal burde optages til jamlet Behandling, og at det i Virkeligheden maa anses for paatrængende efter den Udvidelse, hele dette Foretagende har faaet. — Siden jeg har faaet Ordet, vil jeg gjerne sige, at jeg ikke har fundet principiel Anledning til at negte min Tiltræden til noget af de Vædringsforslag, her er fremstillet. Paa en Tid, da hvert andet Ord, vi høre, lyder paa „vi Bønder“, „vi Vandmænd“, er det vel ogsaa noget farligt at røre ved saadanne Spørgsmaal, som f. Ex. det under Nr. 30, om Vandbrugskonsulenter, (Afbrydelse) Jo, det er rigtigt. Naar man synes, at det er overdrevent, saa siger jeg, at jeg har lagt Mærke til, at der er Folk, som glemme det personlige Prono-